

La pèrdua d'un ésser estimat

Quan mor un ésser estimat experimentem tristesa i dolor per tan sensible pèrdua. La mort és el gran enigma de la condició humana; la podem ignorar, no parlar d'ella. Però, sense que ho puguem evitar, es fa present en les nostres vides i es va portant familiars, amics i coneguts. Un dia, no sabem quan, també ens portarà a nosaltres.

Davant aquest problema universal, la ciència només pot certificar que la persona ha mort, però no sap res sobre el «més enllà».

L'Església ensenya que la mort va entrar al món pel pecat (cf. Rm 5,12); però Crist, «morint va destruir la nostra mort i ressuscitant va restaurar la vida» (Prefaci pasqual).

La resurrecció de Crist i la nostra

La resurrecció de Jesús és la veritat central de la nostra fe. Va ser predicada pels Apòstols i transmesa per la Tradició viva de l'Església.

La resurrecció de Crist és el fonament de la nostra fe i la garantia de la nostra futura resurrecció. Si Jesús ha ressuscitat, també nosaltres ressuscitarem. La mort i el dolor no tenen l'última paraula, sinó la vida.

Pel sagrament del Baptisme quedem associats a la mort i resurrecció de Crist. Som alliberats dels nostres pecats i renaixem a una vida nova com a fills de Déu i membres de l'Església (cf. Rm 6,3-4).

La fe en la resurrecció transforma la nostra existència i, com diu la litúrgia de l'Església: «si ens entristeix la certesa que hem de morir, ens consol la promesa de la immortalitat que esperem. Perquè la mort, Senyor, no destrueix la vida dels qui creuen en Vós, tan sols la transfor-

ma; i quan se'ls desfà la casa de l'estada terrenal en troben una altra d'eterna al cel».

L'esperança de ressuscitar, quan deixem aquest món, ens allibera de la por a la mort i ens ajuda a superar la pèrdua d'un ésser estimat.

L'oració pels difunts

L'Església, des dels primers temps, ha honorat la memòria dels difunts i, en virtut de la comunió dels sants, ha ofert per ells oracions de sufragi, en primer lloc el sacrifici eucarístic, per tal que, purificats dels seus pecats, puguin arribar a la visió beatífica de Déu. L'Església també recomana les almoines, les indulgències i les obres de penitència en favor dels difunts (cf. CEC 1032).

Quan un mor, immediatament té lloc per a ell un judici particular davant Crist, jutge de vius i de morts, i rep en la seva ànima immortal una retribució, segons la seva fe i les seves obres, que li dona accés a la felicitat del cel, directament o després d'una adequada purificació, o bé rep la condemnaió eterna a l'infern, si, per lliure elecció, va morir en pecat mortal, rebutjant l'amor misericordiós de Déu (cf. CCEC 208).

És doctrina de fe que «Els qui moren en la gràcia i l'amistat de Déu, però imperfectament purificats, tot i tenir la salvació eterna assegurada, sofreixen una purificació després de la mort, a fi d'obtenir la santedat necessària per a entrar al goig del cel» (CEC 1030).

És una obra de misericòrdia resar pels difunts que es troben en el purgatori perquè siguin alliberats dels seus pecats (cf. 2Mac 12,46). La santa Missa és el millor que podem oferir per ells, per a abreujar el temps de purificació que necessiten per a entrar en la glòria de Déu (cf. CCEC 210 i 211).

Viure amb fe i esperança

La pèrdua d'un ésser estimat ens porta a considerar la fragilitat de la condició humana, i és una ocasió per a pensar en el més enllà, i també per a cercar en la fe les respostes que necessitem per a viure com a fills estimats de Déu i membres de la seva Església.

El catecisme diu que «l'home ha estat creat per Déu i per a Déu. Déu no para d'atreure l'home cap a Ell, i només en Déu podrà trobar l'home la veritat i la felicitat que desitja constantment» (CEC 27).

La voluntat salvífica de Déu és universal: «Ell vol que tots se salvin» (1Tm 2,4). La fe salvadora és adhesió personal a Déu i a la seva revelació. Però Déu respecta sempre la nostra llibertat per a acceptar o rebutjar la salvació que ens ofereix per mitjà del seu Fill, Jesucrist.

Actualment són molts els fidels que s'han allunyat de Déu i de l'Església, i busquen la seva realització personal en l'èxit professional, en menjar, beure i passar-ho bé; sense pensar que, tard o d'hora, hauran de deixar aquest món.

No obstant això, davant la manca de valors espirituals de la societat de consum, alguns dels que abans s'havien allunyat de l'Església han decidit tornar a ella per tal de recuperar la seva fe en el Senyor i l'esperança de la vida eterna.

En aquest món, estem de pas, i, per a viure com a fills de Déu, necessitem conservar el do de la fe i treballar per la nostra salvació. Però no estem sols: Crist ens acompanya al llarg de la vida, ens ofereix la seva paraula i ens dona la seva gràcia en els sagraments, perquè puguem aconseguir la meta final: el Regne dels Cels.

Pregària de comiat

«Aquesta és la voluntat del qui m'ha enviat: que no perdi res del que m'ha donat, sinó que ho ressusciti el darrer dia» (Jo 6,39).

ORACIÓ

A les vostres mans, oh Pare de bondat, encomanem l'ànima del nostre germà amb la ferma esperança que ressuscitarà el darrer dia, unit a tots els qui han mort en Crist.

Us donem gràcies per tots els dons amb què el vau enriquir al llarg de la seva vida: hi reconeixem un signe del vostre amor i de la comunió dels sants.

Déu de misericòrdia, acolliu les pregàries que us presentem a favor d'aquest germà nostre que acaba de deixar-nos: obriu-li les portes de la casa celestial. I als seus familiars i amics, i a tots nosaltres, que continuem en aquest món, concediu-nos que sapiguem consolar-nos amb paraules de fe, fins que arribi el dia de tornar a reunir-nos amb ell, al vostre costat, en el goig del vostre regne etern. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

V/ Doneu-li, Senyor, el repòs etern.

R/ I que la llum perpètua l'il·lumini.

V/ Que descansi en pau.

R/ Amén.

Que la seva ànima i les de tots els fidels difunts, per la misericòrdia de Déu, reposin en pau.

R/ Amén.

Nota: *Oració del Ritual d'exèquies.*

Cites bíbliques

♦ *“Jo sóc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més” (Jo 11,25-26).*

♦ *“A casa del meu Pare hi ha lloc per a molts; si no n'hi hagués, ¿us podria dir que vaig a preparar-vos-hi estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré amb mi, perquè també vosaltres estigieu allà on jo estic” (Jo 14,2-3).*

♦ *“Cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor” (Rm 14,7-8).*

♦ *“Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist. Pel gran amor que ens té, ens fa néixer de nou i ens ha donat una esperança viva, gràcies a la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts. L'esperança que us dona és una heretat que res no pot destruir ni deteriorar ni marcir, reservada dalt al cel per a vosaltres” (1Pe 1,3-4).*

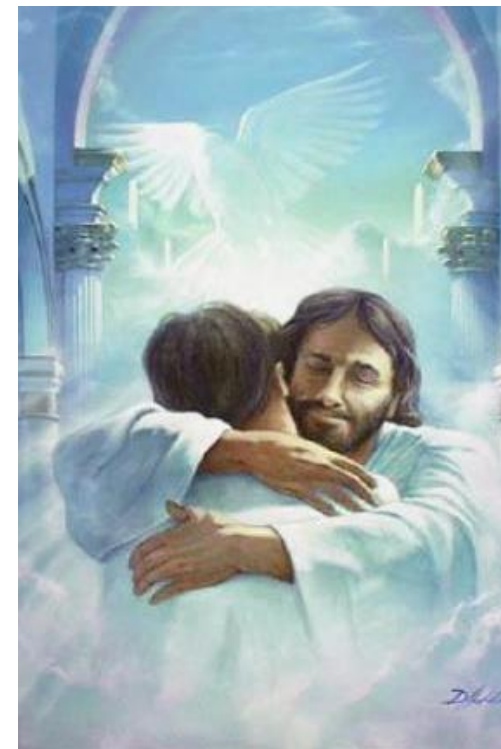

Abreviatures:

CEC: Catecisme de l'Església Catòlica

CCEC: Compendi catecisme de l'Església Catòlica

La pèrdua d'un ésser estimat

*Jo sóc la resurrecció i la vida.
Qui creu en mi, encara que
mori, viurà.
(Jn 11,25)*